

Sygn. akt **VIII U 1079/22**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2023 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodnicząca:	sędzia Małgorzata Sasiadek
Protokolant:	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2023 roku w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z odwołania A. M., Ł. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania A. M., Ł. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 23 sierpnia 2022 roku, **nr** (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż A. M. jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek Ł. M. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu od dnia 18 lutego 2022 roku;

2. zasądza od pozwanego organu rentowego na rzecz odwołujących po 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) sędzia Małgorzata Sasiadek

Sygn. akt VIII U 1079/22

UZASADNIENIE

Decyzją z 23 sierpnia 2022 roku pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. stwierdził, że A. M. jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek Ł. M. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu od 18 lutego 2022 roku.

W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji pozwany organ rentowy wskazał, że całość zebranej dokumentacji przemawia za przyjęciem, iż zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych A. M. jako osoby wykonującej pracę na podstawie umowy zlecenia u Ł. M. z wysokimi podstawami wymiaru składek miało na celu stworzenie możliwości ewentualnego

skorzystania przez A. M. z wysokich świadczeń z ubezpieczenia chorobowego, gdyż A. M. w niedługim czasie od zgłoszenia przeszła na zwolnienie lekarskie w związku z ciążą. Ł. M. od dnia rozpoczęcia prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej i także od czasu nieobecności A. M. nie zgłaszał do ubezpieczeń innych osób, a nadto dokumenty rozliczeniowe składane przez Ł. M. od stycznia 2022 roku nie potwierdzają osiągnięcia jakichkolwiek dochodów. Pozwany organ rentowy wskazał, że w takiej sytuacji umowy zlecenia są nieważne na podstawie art.58§1 k.c.

W odwołaniu od powyższej decyzji A. M. i Ł. M. domagali się jej zmiany poprzez uznanie, że A. M. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek Ł. M. od 18 lutego 2022 roku. Odwołujący wnieśli także o zasądzenie od organu rentowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

Odwołujący zarzucili zaskarżonej decyzji: błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że podpisanie umowy zlecenia z Ł. M. miało na celu jedynie uzyskanie korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych podczas, gdy przedmiotem postępowania wyjaśniającego winno być ustalenie, czy odwołująca faktycznie wykonywała czynności z umowy zlecenia; błąd w ustaleniach faktycznych polegający na uznaniu, że podpisanie umowy zlecenia miało na celu jedynie uzyskanie korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych podczas, gdy na moment podpisywania umowy odwołująca nie była w ciąży; brak zaoferowania przez organ rentowy jakichkolwiek dowodów wymaganych do skutecznego zakwestionowania podlegania przez odwołującą obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu umowy zlecenia, a tym samym brak jakiegokolwiek racjonalnego uzasadnienia do stwierdzenia przez organ rentowy, że umowa zlecenia nie była przez odwołującą od 18 lutego 2022 roku wykonywana na rzecz płatnika składek; naruszenie przepisu art.123 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z art.7 k.p.a. w związku z art.77§1 k.p.a. poprzez bezzasadne przyjęcie, że pomimo niewyjaśnienia stanu faktycznego stanowiącego podstawę rozstrzygnięcia w sprawie, w szczególności poprzez oparcie decyzji na twierdzeniach organu, a nie przeprowadzonych dowodach oraz poprzez nieuzasadnione nieuwzględnienie przeprowadzonych w sprawie dowodów, na podstawie wybiórczo wybranego materiału dowodowego skutkujące bezpodstawnym uznaniem, że odwołująca nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu umowy zlecenia od 18 lutego 2022 roku; naruszenie art.734 k.c. przez uznanie, że wykonywane w sprawie czynności nie stanowią o czynnościach wykonywanych w ramach umowy zlecenia podczas, gdy czynności te charakteryzują się brakiem nadzoru, podporządkowania co do miejsca i czasu ich wykonywania, a tym samym bezspornie wypełniają przesłanki stosunku zlecenia.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji i dodając, że zachodzą także przesłanki do stwierdzenia nieważności umowy na podstawie art.58§2 k.c. z uwagi na jej sprzeczność z zasadami współżycia społecznego. Pozwany wskazał nadto, że strony w toku postępowania nie przedłożyły dowodów potwierdzających faktyczne wykonywanie pracy przez odwołującą na podstawie umowy zlecenia. Organ rentowy złożył także wniosek o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

Na rozprawie w dniu 14 marca 2023 roku pełnomocnik pozwanego organu rentowego jednoznacznie wskazał, że pozwany kwestionuje sam fakt zawarcia umowy zlecenia przez odwołujących oraz jej ważność.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący Ł. M. i A. M. są małżeństwem od (...). Od 10 maja 2021 roku Ł. M. prowadzi własną firmę pod nazwą (...) Ł. M.. Wcześniej Ł. M. pracował na etacie jako technolog na wydziale mechanicznym w firmie (...).

Firma (...) zajmuje się wykonywaniem instalacji cieplnych w domach jednorodzinnych, montażem pomp ciepła i innych urządzeń grzewczych. Nowe budynki w projekcie wykonawczym już przewidują montaż pompy ciepła, a jeżeli takiego projektu nie ma, to należy przygotować taki projekt.

Na samym początku działalności firmy zleceń było niewiele i stąd Ł. M. był w stanie zajmować się sam wszystkimi sprawami firmy. Z biegiem czasu, gdy było coraz więcej zleceń, pojawiła się potrzeba zatrudnienia pracownika.

Odwołujący zdecydował się na zatrudnienie żony zwłaszcza, że firma odwołującego mieści się w domu, biuro jest obok salonu i odwołujący chciał zatrudnić osobę zaufaną.

Odwołująca nie wykonywała wcześniej żadnych instalacji centralnego ogrzewania. Na studiach nie miała zajęć z zakresu montażu pomp ciepła, to jednak miała zajęcia z zakresu mechaniki i hydromechaniki, a to łączy się z pompami ciepła i tłumaczy jak zbudowana jest taka pompa.

Po skończeniu studiów i uzyskaniu tytułu inżyniera maszyn górniczych w specjalności maszyny górnicze, budowlane i drogowe, odwołująca pracowała w (...) S.A. w K. Oddział Huta (...) w O. na etacie w dziale jakości, a później prowadziła własną działalność gospodarczą – gabinet kosmetyczny. Po urodzeniu pierwszego dziecka i po zakończeniu urlopu macierzyńskiego odwołująca chciała wrócić do pracy, ale był covid, działalność gospodarcza nie przynosiła oczekiwanych zysków i dlatego odwołująca ją zamknęła. Po zamknięciu działalności gospodarczej odwołująca zamierzała kontynuować pracę, rozważała nawet zatrudnienie na podstawie umowy o pracę w jakiejś firmie, lecz ostatecznie wspólnie z mężem podjęła decyzję o zatrudnieniu jej w jego działalności gospodarczej, co było bardziej opłacalne i umożliwiło odwołującej powrót do zawodu.

Odwołująca A. M. zawarła z Ł. M. umowy zlecenia

na wykonywanie pracy specjalisty do spraw zarządzania i organizacji za wynagrodzeniem kolejno: w umowie z 18 lutego 2022 roku zawartej na okres od 18 lutego 2022 roku do 28 lutego 2022 roku – 2787,69 złotych, w umowie z 1 marca 2022 roku zawartej na okres od 1 do 31 marca 2022 roku – 8014,13 złotych, w umowie z 1 kwietnia 2022 roku zawartej na okres od 1 do 30 kwietnia 2022 roku – 7316,25 złotych, w umowie z 1 maja 2022 roku zawartej na okres od 1 do 31 maja 2022 roku – 2438,75 złotych. Umowy były odnawiane co miesiąc z polecenia księgowej prowadzącej sprawę rachunkowe Ł. M.. Ł. M. zgłosił odwołującą do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego od 18 lutego 2022 roku z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne: za luty 2022 roku – 0,00 zł, za marzec 2022 roku – 2787,69 złotych, za kwiecień 2022 roku – 8014,13 złotych, za maj 2022 roku – 7316,25 złotych, za czerwiec 2022 roku – 2438,75 złotych. Odwołująca A. M. była jedynym pracownikiem Ł. M.. Pracowała w domu, gdzie mieści się biuro. Nie miała sztywno ustalonych godzin pracy. Odwołująca spisywała godziny pracy, żeby księgowa mogła potem wyliczyć wynagrodzenie. Z uwagi na fakt, że odwołująca A. M. nie miała sztywno ustalonych godzin pracy, w poszczególnych miesiącach miała przepracowaną różną ilość godzin pracy. Przykładowo w lutym 2022 roku były to 64 godziny, w marcu 2022 roku 184 godziny, w kwietniu 2022 roku 168 godzin, w maju 2022 roku 56 godzin. Odwołująca ustaliła z odwołującym, że za godzinę pracy będzie miała stawę 32 zł netto. Odwołująca szukała ofert pracy w przemyśle i tam była wskazywana taka stawka. Odwołująca kiedy rozpoczęła pracę u odwołującego miała jedno roczne dziecko, w opiece nad którym pomagała jej wówczas mama oraz przyjaciółka odwołującej S. K..

Odwołująca w firmie odwołującego zajmowała się przygotowaniem dokumentacji, jaką klient przysłał na maila, musiała ją przeanalizować. Była to dokumentacja wykonawcza budynku, gdzie jest podane jak ma być wykonana instalacja, jaka pompa ma być zamontowana. Odwołująca zajmowała się obsługą dokumentacji, to znaczy klienci wysyłali projekty swoich domów, a odwołująca obliczała zapotrzebowanie cieplne. Do tego dostosowywała jaką pompę ciepłą wybrać. Tworzyła także projekty instalacji grzewczej, analizowała stan magazynowy, a to jakie części są potrzebne do realizacji usługi. Wtedy do jej zadań należało znalezienie w Internecie jak najtańszych części i dodatkowo przygotowanie kalkulacji, tzn. wyceny ile klienta będzie kosztować to zlecenie. Dla odwołującej po tak ukończonych studiach przygotowanie konkretnej ilości materiałów pod kątem przeanalizowanej dokumentacji nie było trudne, chociaż i tak na początku do takiej pracy wdrażał ją Ł. M..

Odwołujący Ł. M. z kolei zajmował się osobiście montażem urządzeń w domach czy też na budowach, umawiał się też z klientami na spotkania co miało miejsce także na budowach, generalnie wykonywał wszelkie prace w terenie.

O kolejnej ciąży odwołująca dowiedziała się w kwietniu 2022 roku. Z kserokopii Karty przebiegu ciąży załączonej do akt ZUS wynika, że pierwszą wizytę w związku z ciążą odwołująca odbyła 20 maja 2022 roku, ostatnią miesięczkę odwołująca miała 5 kwietnia 2022 roku, przewidywany termin porodu ustalono natomiast na dzień 10 stycznia 2023 roku. Początkowo odwołująca czuła się dobrze w ciąży więc dalej pracowała, ale potem ze względu na cukrzycę ciążową,

którą miała także w pierwszej ciąży, zaczęła źle znosić ciężę, miała wymioty i zawroty głowy. Odwołująca od 21 maja 2022 roku przebywała na zwolnieniu lekarskim. Od tego czasu wszystkie obowiązki odwołującej przejął odwołujący stąd często pracował po nocach, albowiem wtedy właśnie wykonywał pracę, którą wcześniej wykonywała na rzecz jego firmy odwołująca.

Ł. M. starał się podczas nieobecności A. M. pozyskać do pracy osobę, która przejęłaby czasowo jej obowiązki i szukał pracownika na platformie (...), ale nikt nie zgłosił się do pracy.

Odwołująca A. M., pomimo stanu ciąży, wróciła do pracy 3 października 2022 roku kiedy ustały dolegliwości. W tym czasie strony w dniu 1 października 2022 roku zawarły nową umowę zlecenia na okres od 1 października 2022 roku do 31 marca 2023 roku. Odwołująca faktycznie wykonywała pracę do czasu, kiedy poszła do szpitala, co miało miejsce 4 stycznia 2023 roku. Dziecko odwołująca urodziła (...). Od 1 marca 2023 roku na miejsce odwołującej został zatrudniony pracownik, który przejął jej obowiązki. Odwołująca po zakończeniu urlopu macierzyńskiego zamierza powrócić do pracy w firmie męża.

Z informacji Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w G. z 18 stycznia 2023 roku wynika, że w zeznaniu podatkowym za 2021 rok odwołujący Ł. M. wykazał przychód w wysokości 312 907,37 złotych.

Z podsumowania księgi przychodów i rozchodów za 2022 roku wynika, że łączny przychód z tytułu wykonywania działalności w ramach firmy (...) wyniósł 860 899,94 złote.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zawartej w aktach organu rentowego, podsumowania ewidencji przychodów płatnika składek za 2021 rok, podsumowania (...) płatnika składek za 2022 rok, umowy zlecenia z 1 października 2022 roku wraz z potwierdzeniami przelewów za miesiące październik, listopad, grudzień 2022 roku i ewidencją godzin za te miesiące, informacji Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w G. (k.213 akt), zeznań świadka S. K. oraz zeznań odwołujących Ł. M. i A. M. (protokół elektroniczny z rozprawy z 10 stycznia 2023r. czas 00:14:53 – 01:19:37; z 22 listopada 2022r. czas 00:07:24 – 01:26:05).

Sąd dał wiarę zeznaniom słuchanych w sprawie świadka oraz odwołujących, gdyż były one rzeczowe, logiczne, przekonujące, korespondujące z treścią zgromadzonej w sprawie dokumentacji.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie Ł. M. i A. M. zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art.6 ust.1 pkt 4, art.12 ust.1 i art.13 pkt 2 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. 2022r., poz.1009), obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy zlecenia. Ubezpieczeniom podlegają od dnia oznaczonego w umowie jako dzień rozpoczęcia jej wykonywania do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia tej umowy.

Art. 83 ust. 1 ustawy systemowej przyznaje Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych kompetencje do wydawania decyzji w zakresie indywidualnych spraw dotyczących w szczególności między innymi: zgłaszania do ubezpieczeń społecznych, przebiegu ubezpieczeń, ustalania uprawnień do świadczeń z ubezpieczeń społecznych.

W przedmiotowej sprawie przedmiotem sporu był fakt podlegania przez A. M. obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym jako zleceniobiorcy zatrudnionego przez Ł. M.. Fakt zatrudnienia ubezpieczonej przez płatnika składek był bowiem negowany przez organ rentowy, który stanął na stanowisku, że umowa jest nieważna ze względu na art. 58 § 1 i §2 k.c.

Zgodnie z tym przepisem czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek,

w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy (art.58§1 k.c.).

Nieważna jest czynność prawna sprzeczna z zasadami współżycia społecznego (art.58§2 k.c.).

W pierwszej kolejności wskazać należy, że Sąd Najwyższy niejednokrotnie wyrażał pogląd, że o czynności prawnej sprzecznej z ustawą lub mającej na celu obejście ustawy (art.58§1 k.c.) można mówić, gdy czynność taka pozwala na uniknięcie zakazów, nakazów lub obciążeń wynikających z przepisu ustawy i tylko z takim zamiarem została dokonana. Nie ma na celu obejścia prawa dokonanie czynności prawnej dla osiągnięcia skutków, jakie ustawa wiąże z tą czynnością (wyroki Sądu Najwyższego: z 25 stycznia 2005 roku, II UK 141/04, OSNP 2005 Nr 15, poz. 235; z 28 kwietnia 2005 roku, I UK 236/04, OSNP 2006 nr 1-2, poz. 28; z 11 stycznia 2006 roku, OSNP 2006 nr 23-24, poz. 366; z 6 marca 2007 roku, I UK 302/06, OSNP 2008 nr 7-8, poz. 110; z 2 lipca 2008 roku, II UK 334/07, OSNP 2009 nr 23-24, poz. 321; z 9 lutego 2012 roku, I UK 265/11 LEX nr 1169836). I tak w orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że stronom umowy o pracę, na podstawie której rzeczywiście były wykonywane obowiązki i prawa płynące z tej umowy, nie można przypisać działania w celu obejścia ustawy por. wyrok Sądu Najwyższego z 25 stycznia 2005 roku, sygn. akt II UK 141/2004, OSNP 2005/15/235, wyrok Sądu Najwyższego z 14 marca 2001 roku, II UKN 258/00, OSNP z 2002/21/527). Dążenie kobiety ciężarnej do uzyskania ochrony ubezpieczeniowej (bez ustalenia wynagrodzenia za pracę na nadmiernie rażąco wysokim poziomie) jest zachowaniem rozsądnym i uzasadnionym, zarówno z osobistego, jak i społecznego punktu widzenia. Między innymi dlatego kobietom ciężarnym przysługuje ochrona przed odmową zatrudnienia z powodu ciąży a odmowa nawiązania stosunku pracy podyktowana taką przyczyną jest traktowana jako dyskryminacja ze względu na płeć (por. wyrok Sądu Najwyższego z 18 listopada 2021 roku III USKP 82/21 Lex nr 3275201).

Odnosząc się do umowy zlecenia, to zgodnie z powołanymi powyżej przepisami ustawy systemowej zawarcie umowy zlecenia i jej wykonywanie co do zasady stanowi podstawę do objęcia ubezpieczeniami społecznymi. Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z 20 kwietnia 2021 roku (III AUa 413/19) wskazał jednak, że nawet formalnie poprawna realizacja umowy zlecenia w efekcie może zmierzać do obejścia prawa. Rzeczywiste wykonywanie umowy zlecenia nie wyłącza możliwości dokonania oceny ważności tego zobowiązania jako podstawy ubezpieczenia społecznego. W wyroku z dnia 27 czerwca 2013 roku I UK 10/13 (Lex nr 1391149) Sąd Najwyższy stwierdził, że zważa się na prawo do zawarcia określonej umowy, jeżeli jednak była wykorzystywana instrumentalnie, to niewykluczone jest jej zakwestionowanie jako podstawy (tytułu) podlegania ubezpieczeniom społecznym, nie ze względu na pozorność (art.83 k.c.), lecz ze względu na obejście prawa. W wyroku z 19 stycznia 2010 roku (Lex nr 577825) Sąd Najwyższy wskazał, że gdy umowa jest przez strony wykonywana, nie może być mowy o pozorności, co jednak nie wyklucza możliwości badania, czy zawarcie umowy nie zmierzało do obejścia prawa (wyrok ten dotyczył umowy o pracę nakładczą). W wyroku z dnia 7 stycznia 2013 roku I UK 372/12 (Lex nr 1303200) Sąd Najwyższy przyjął natomiast, że umowa zlecenia na pracę o niewielkiej wartości (ilości), która nie jest pozorna (art.83 k.c.), może nie stanowić tytułu podlegania ubezpieczeniom społecznym, gdy jej celem jest instrumentalne (przedmiotowe) wykorzystanie przepisów ubezpieczeń społecznych dla unikania wyższych składek na ubezpieczenia społeczne przez prowadzącego działalność gospodarczą (art.58§1 i 2 k.c.).

Przechodząc od powyższych rozważań na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że postępowanie dowodowe przeprowadzone przez Sąd jednoznacznie wykazało, że kwestionowane przez pozwanego organ rentowy zawarcie z odwołującą umów zlecenia nie zmierzało do obejścia ustawy. Było natomiast ukierunkowane na faktyczne wykonywanie przez A. M. pracy w ramach zawartych umów zlecenia i zostało podyktowane oraz uzasadnione konkretnymi okolicznościami, tj. wystąpieniem po stronie zleceniodawcy konieczności zatrudnienia pracownika w sytuacji, gdy ze względu na coraz większą ilość zamówień Ł. M. nie był już w stanie samodzielnie wykonywać wszystkich czynności, to jest zarówno zajmować się montażem pomp, jak również pozostałych czynności związanych z obsługą dokumentacji. Odwołująca faktycznie wykonywała umówioną pracę. Zajmowała się obsługą dokumentacji, obliczała zapotrzebowanie cieplne, tworzyła projekty instalacji grzewczej, analizowała stan magazynowy, poszukiwała brakujących części, przygotowywała kalkulacje, przy czym sama ustalała

sobie godziny pracy. Nie dziwi fakt, że odwołujący Ł. M. zdecydował się na zatrudnienie odwołującej skoro jest ona jego żoną, a więc osobą zaufaną, gdy dodatkowo posiada ona odpowiednie wykształcenie i wiedzę techniczną potrzebną do wykonywania powierzonych czynności. Z materiału dowodowego wynika, że odwołująca A. M. w dacie zawarcia umów zlecenia z 18 lutego 2022 roku, 1 kwietnia 2022 roku nie była w ciąży (według Karty przebiegu ciąży ostatnia miesiączka wystąpiła u niej w kwietniu 2022 roku), a o ciąży dowiedziała się dopiero w kwietniu 2022 roku, natomiast dziecko urodziła w styczniu 2023 roku. Z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie wynika, że po kilkumiesięcznym okresie zwolnienia lekarskiego, odwołująca jeszcze w trakcie ciąży powróciła do wykonywania obowiązków, strony zawarły nową umowę zlecenia i odwołująca pracę wykonywała do urodzenia dziecka w (...). Po urodzeniu dziecka tj. od (...) płatnik składek zatrudnił inną osobę w miejsce odwołującej dla czasowego przejścia obowiązków odwołującej, gdy ta po zakończeniu zasiłku macierzyńskiego zamierza powrócić do pracy.

Reasumując Sąd uznał, że zawarte przez strony umowy zlecenia nie sposób uznać za nieważne jako zmierzające do obejścia prawa w rozumieniu art. 58 § 1 k.c., czy też sprzeczne z zasadami współżycia społecznego (art.58§2 k.c.). Zatem mogą one stanowić podstawę do objęcia odwołującej ubezpieczeniami społecznymi, a przyczyny takiego stanowiska zostały omówione wcześniej.

Na marginesie sprawy wypada dodać, że bezsprzecznie nie można uznać zawartych umów zlecenia za nieważne ze względu na pozorność (art.83 k.c.), gdyż postępowanie dowodowe w sposób jednoznaczny wykazało, że A. M. rzeczywiście umówioną pracę wykonywała. Niemniej jednak pozwany organ rentowy zarzutu takiego nie sprecyzował.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie powołanych przepisów prawa, Sąd na mocy art. 477(14) § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego i orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji wyroku.

O kosztach orzeczono po myśli art. 98 k.p.c. w związku z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018r. poz. 265) w punkcie drugim orzeczenia.

(-) sędzia Małgorzata Sasiadek